

Arrest

nr. 205 125 van 11 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten C. DESENFANS en A. -C. RECKER
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaten C. DESENFANS en A.-C. RECKER, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 10 september 2017 België is binnengekomen, diende op 19 september 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 januari 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 30 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 19/09/2017

Overdracht CGVS: 09/10/2017

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 5 januari 2018 van 09.45 uur tot 12.45 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Gatunange loco meester Desenfans, was daarbij gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en bent afkomstig uit de stad Jamaame, gelegen in het gelijknamige district in Lower Juba, waar u uw hele leven hebt gewoond. U bent 24 jaar oud, behoort tot de Abgalclan (< Hawiye) en hangt het islamitische geloof aan.

Toen u 17 jaar oud was, regelde uw stiefvader uw huwelijk met een veel oudere man. Na dit huwelijk mocht u nauwelijks nog het huis verlaten van uw echtgenoot. Een paar jaar na uw huwelijk is uw moeder overleden. Na haar overlijden nam u de zorg van uw twee jongere zussen op u. Uw echtgenoot was hier niet gelukkig mee en wilde dat uw zussen zijn huis zouden verlaten. Toen u acht maanden zwanger was van uw derde kind, sloeg uw echtgenoot u in elkaar met een stok. Dit incident lokte weeën uit. U moest van uw man thuis bevallen. Uw kind was overleden toen het geboren werd.

Na dit incident besloot u uw echtgenoot te verlaten. Een paar maanden later, in de zomer van 2017, vertrok u 's nachts uit uw woning. Op straat kwam u een jongen tegen die u kende. Jullie waren met elkaar aan het spreken, toen Al Shabaab jullie in de gaten kreeg. Omdat het verboden was voor een ongehuwde man en vrouw om op zo'n tijdstip met elkaar op te trekken, arresteerde Al Shabaab de jongen. U moest naar uw huis terugkeren. Al Shabaab zei dat ze uw zaak verder zouden onderzoeken. In plaats van naar huis terug te keren, wandelde u verder naar een nabijgelegen dorp waar een vriendin van uw moeder woonde. Daar bleef u vijf dagen. Vervolgens trok u verder naar uw oom in Kismayo. Nadat u hem alles had verteld, besloot hij dat u het land moest verlaten omdat u zowel door uw echtgenoot als door Al Shabaab werd gezocht. Met de hulp van een smokkelaar reisde u naar Kenia, waar u het vliegtuig nam naar een u onbekend land in Europa. Vervolgens reisde u verder naar België, waar u aankwam op 10 september 2017. Tien dagen later vroeg u hier asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u een erg beperkte kennis heeft van de directe omgeving van Jamaame en van de socio-politieke gebeurtenissen in uw voorgehouden regio van herkomst.

Vooreerst is uw geografische kennis van de regio erg gebrekkig. U heeft wel enige kennis van de regio, maar wanneer dit meer in detail wordt bevraagd, blijkt deze zeer beperkt en ondermaats. Zo heeft u nauwelijks kennis van dorpen die zich in de onmiddellijke omgeving van de stad Jamaame bevinden. Gevraagd naar dorpen in de omgeving van Jamaame, vermeldt u Buulo Barwaaqo, Buulo Mamow, Beledul Amin, Sabatuni, Kamsuma en Buulo Eeji (CGVS, p. 16). Behalve in Buulo Barwaaqo, was u in geen enkel van deze dorpen geweest. U kende hun namen enkel omdat andere mensen daarover hadden verteld. Gevraagd naar wat de mensen over die dorpen vertelden, kon u enkel meedelen dat ze zeiden dat dit dorpen waren die dicht in de buurt van Jamaame lagen (CGVS, p. 16). U slaagde erin om deze dorpen in de juiste windrichting te situeren ten opzichte van Jamaame, maar kon geen enkele inschatting maken van de afstand tot die plaatsen. Uw verklaringen maken dan ook allerminst een doorleefde indruk. Enkel van Buulo Barwaaqo, kon u meedelen dat het zich twee kilometer ten zuiden van Jamaame bevindt (CGVS, p. 15). Het dorp Buulo Barwaaqo werd niet teruggevonden op de beschikbare kaarten, maar in de door u aangeduide regio werd wel een dorp teruggevonden met de naam Barwaaqo Weyn. Verder is het ook erg opmerkelijk dat u stelt dat u de Juba-rivier nooit hebt gezien, hoewel u zelf aangaf dat die rivier langs Jamaame vloeit (CGVS, p. 17).

Betreffende de door u vermelde dorpen Buulo Mamow, Beledul Amin, Sabatuni en Kamsuma, moet worden vastgesteld dat al deze dorpen zich op een afstand, in vogelvlucht, van minstens tien kilometer bevinden ten opzichte van Jamaame. Het is dan ook erg opmerkelijk dat u verklaart dat u van deze dorpen hebt gehoord, maar verschillende andere dorpen, die veel dichterbij de stad Jamaame liggen, helemaal niet kent. Zo heeft u nog nooit gehoord van het dorp Bambila, dat zich nochtans vlak naast Barwaaqo Weyn bevindt. Ook van het dorp Aboro, dat eveneens vlak bij Jamaame ligt, hebt u nog nooit gehoord (CGVS, p. 18). De nabijgelegen dorpen Cusmaan Moto en Mana Moofi kent u evenmin (CGVS, p. 18). Van Balad Rahman heeft u wel al gehoord, maar van dat dorp kan u enkel meedelen dat het zich ten westen van Jamaame bevindt. Verder weet u er niets over. Hoe ver het van Jamaame ligt, of hoe lang het duurt om daar te geraken, weet u niet. U stelt dat u slechts naar één plaats in de omgeving bent gegaan, meer bepaald Buulo Barwaaqo. Gevraagd of Balad Rahman aan dezelfde kant van de Juba-rivier ligt als Jamaame of aan de overkant, stelt u dat u denkt dat het aan dezelfde kant ligt (CGVS, p. 18-19). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Balad Rahman aan de overkant van de Juba-rivier ligt. Dat u nauwelijks enige kennis heeft van al deze dorpen die zich op minder dan vijf kilometer van de stad Jamaame bevinden, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit die regio.

Voorts is het erg opmerkelijk dat u geen weet heeft van gewelddadige incidenten of explosies die zich sinds 2008 hebben voorgedaan in Jamaame (CGVS, p. 22 en 24). U verklaart dat Al Shabaab in 2008 de macht in handen kreeg in Jamaame en dat die organisatie tot aan uw vertrek in 2017 onafgebroken heeft geregeerd over de stad. U haalt enkel aan dat er in de derde maand van 2008 een clanconflict uitbrak tussen de Jareer en de Biyomal, dat eindigde toen Al Shabaab twee maanden later de macht in handen kreeg, maar dat er verder niets meer gebeurd is (CGVS, p. 22-23). Expliciet gevraagd of er sindsdien nog gevechten of explosies gebeurd zijn in Jamaame, stelt u dat dit niet het geval was (CGVS, p. 24). Gevraagd of er sindsdien ooit buitenlandse soldaten naar Jamaame zijn gekomen die vochten tegen Al Shabaab, verklaart u dat er niemand naar Jamaame is gekomen (CGVS, p. 24). Uw verklaringen zijn evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal. Daaruit blijkt immers dat in oktober 2014 meer dan 80 strijders van Al Shabaab werden gedood door Keniaanse strijdkrachten tijdens operaties in uw stad Jamaame en in het nabijgelegen dorp Magambo (Mogaambo). Uit bovenvermelde informatie blijkt tevens dat Keniaanse gevechtsvliegtuigen eind november 2014 luchtaanvallen hebben uitgevoerd op de stad Jamaame. In december 2014 is een vliegtuig van de Keniaanse troepen neergestort nabij Kismayo nadat het een aanval had uitgevoerd op Jamaame. In februari 2015 werd Jamaame opnieuw gebombardeerd door de Keniaanse strijdkrachten. Dat u geen enkele kennis heeft over deze ingrijpende incidenten die zich afspeelden in uw directe leefomgeving, doet verder afbreuk aan uw voorgehouden herkomst uit Jamaame.

Voorts zijn uw verklaringen over de prijzen van voedingsmiddelen in uw regio van herkomst op het moment van uw vertrek, moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal. Zo stelt u dat een kilo suiker op het moment van uw vertrek ongeveer 8.000 shiling kostte (CGVS, p. 21).

Uit bovenvermelde informatie blijkt evenwel dat een kilo suiker in juni 2017 ongeveer 18.000 shiling kostte. U verklaarde tevens dat bloem ongeveer 13.000 shiling per kilo kostte, men 14.000 à 15.000 shiling betaalde voor een liter kamelenmelk en dat olie om te koken 21.000 shiling per liter kostte (CGVS, p. 22). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat een kilo bloem in juni 2017 16.000 shiling kostte, een liter kamelenmelk toen 18.000 shiling kostte en dat een liter plantaardige olie toen 28.000 shiling kostte. Deze prijzen liggen in de lijn van de vijfjaarlijkse gemiddeldes in uw regio.

Dat u de prijs voor deze goederen stelselmatig te laag inschat, doet verder afbreuk aan uw voorgehouden afkomst uit Lower Juba.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de manier waarop u uw regio bent ontvlucht weinig aannemelijk. Zo stelt u dat u in Buulo Barwaqo in een auto stapte met een tiental andere passagiers en dat jullie zo naar Kismayo zijn gereden (CGVS, p. 26). Eerder in het gehoor gaf u reeds aan dat Kismayo in handen is van de regionale regering van Ahmad Madobe (CGVS, p. 24). Gevraagd of u onderweg langs checkpoints bent gepasseerd, stelde u dat jullie één checkpoint zijn gepasseerd toen jullie wegrede uit het territorium van Al Shabaab. U vertelde hierover dat het geen zichtbaar checkpoint was, maar dat leden van Al Shabaab de auto gewoon tegenhielden en de mensen het bevel gaven om te bidden. Gevraagd of ze de mensen in de auto controleerden, zei u dat dit niet het geval was. U gaf aan dat Al Shabaab enkel controleerde of vrouwen een voogd bij zich hadden. Gevraagd of u toen een voogd bij zich had in de auto, stelde u van niet. Maar u voegde u daar toen meteen aan toe dat de leden van Al Shabaab u gelukkig niet hadden gevraagd of u een voogd bij zich had (CGVS, p. 27). Deze verklaring is geenszins plausibel. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de verplaatsing tussen Jamaame en Kismayo niet zo evident is als uw verklaringen laten uitschijnen. Zo was deze weg vanaf 5 april 2016 een tijdlang gesloten. Een andere bron die dateert van oktober 2016 stelt dat er tussen Jamaame en Kismayo verschillende controleposten zijn. Zo bemant Al Shabaab onder andere controleposten te Sanguuni en Yoontoy en heeft de regering van Jubbaland een controlepost te Gobweyn. Uit informatie van april 2017 blijkt eveneens dat er geen vrij verkeer mogelijk was op de weg tussen Jamaame en Kismayo. Bijgevolg is het weinig geloofwaardig dat u erin geslaagd zou zijn om als alleenstaande vrouw de weg tussen Jamaame en Al Shabaab af te leggen zonder dat u werd gecontroleerd.

Verder moeten er ook ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over het vervolg van uw reisweg naar België. Zo stelt u dat u van Kenia naar België bent gereisd onder een valse identiteit. U gebruikte die identiteit om met het vliegtuig van Kenia naar een onbekend land in Europa te vliegen (CGVS, p. 28). Het is evenwel erg opmerkelijk dat u over die valse identiteit enkel kunt meedelen dat uw voornaam Shamso was. Wanneer hierover wordt doorgevraagd blijkt dat u noch de volledige naam noch de geboortedatum, geboorteplaats of nationaliteit kent van de persoon onder wiens identiteit u toen hebt gereisd (CGVS, p. 28). Dat u met een dergelijke gebrekkige kennis in staat zou zijn geweest om op legale wijze de douane te passeren en de Schengezone binnen te komen, is weinig aannemelijk. Tenslotte moet ook worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw gearrangeerd huwelijk, met een man van wie u het huis niet mocht verlaten, niet weten te overtuigen. Zo is het opmerkelijk dat u de clanlijn van uw echtgenoot, met wie u zeven jaar getrouwd was, niet kent. U weet enkel dat hij tot de grote clan 'Dir' behoort. Gevraagd naar zijn subclan stelt u dat u hoorde dat hij Gaadsan was (CGVS, p. 7). Verder stelt u dat uw man voor jullie huwelijk al eens getrouwd was. U weet evenwel niet wanneer hij van zijn toenmalige echtgenote is gescheiden. U verklaart dat uw echtgenoot drie kinderen heeft uit zijn eerste huwelijk, maar u kent de namen van zijn kinderen niet, weet niet hoe oud ze zijn en stelt hen nooit te hebben gezien (CGVS, p. 6-7). Verder weet u niet wat het beroep was van uw echtgenoot. Gevraagd hoe hij aan geld kwam om zijn gezin te onderhouden, moet u toegeven dat u dat niet weet. U verklaart enkel dat hij altijd geld had, hoewel hij niet werkte en altijd thuis was (CGVS, p. 11). Van iemand die zeven jaar lang getrouwd was en steeds samen was met haar echtgenoot, kan redelijkerwijze verwacht worden dat ze over deze zaken meer informatie zou kunnen meedelen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jamaame gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jamaame heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 05/01/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef er evenwel bij dat u heel uw leven in Jamaame heeft gewoond en ontkende ooit elders te hebben gewoond (CGVS, p. 29).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken.

Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM");"

Wat de vluchtelingenstatus betreft, herhaalt verzoekster dat zij ernstige vervolgingen heeft ondergaan in haar land van herkomst. Deze vonden plaats in een context van een langdurig gewapend conflict tussen de Somalische regering en haar aanhangers en Al Shabaab. Zij linkt haar problemen aan het behoren tot een bepaalde sociale groep, aan haar politieke en religieuze overtuiging, in de brede zin. Zij vreest haar gewelddadige echtgenoot en Al Shabaab. Al Shabaab zoekt haar, omdat zij haar tijdens de nacht van haar vlucht hebben gevonden op straat terwijl zij met een man aan het praten was (wat verboden is volgens de sharia) en haar echtgenoot zoekt haar om haar te straffen, omdat zij is weggelopen. Verzoekster verwijst naar de bepalingen van artikel 48/3, § 4, van de Vreemdelingenwet en stelt dat niet wordt betwist dat haar problemen kunnen worden gelinkt aan het Vluchtelingenverdrag. Zij verwijst nog naar rechtspraak van de Raad.

Zij licht tot slot toe als volgt: *"Verzoekster behoort tot de sociaal groep van de Somalische vrouwen, beschouwt als kwetsbaar. Ze werd in deze context gedwongen gehuwd met een veel oudere en gewelddadig man, en is door AS gezocht. Het is niet betwistbaar, en ook niet betwist door het CGVS in haar besluit, dat deze problemen binnen de criteria van het Verdrag van Genève vallen.*

Verzoekster benadrukt ook dat ze nu desinfibuleert is (zie medisch attest in bijlage). Ze komt uit een traditioneel familie, en werd al 2 keer, na de geboorte van haar kinderen, opnieuw infibuleert. Ze vreest dus ook een nieuwe infibulatie in geval van terugkeer naar Somalie (van haar familie of haar echtgenoot). Ze vreest ook dat haar dochter, die nog in Somalie verblijft, geinfibuleert zal worden.

Bronnen bevestigen dat, zoals verklaard door verzoekster, AS aanwezig is in haar streek van herkomst (Jamaame, provincie Lower Juba), en dat er vele mensenrechtenschendingen gebeuren aan de hand van AS, zoals morden en foltering van burgers, verwoesting van eigendommen van burgers... (zie in bijlage Danish Refugee Council, South and Central Somalia - Security Situation, al-Shabaab Presence, and Target Groups, Copenhagen, March 2017, available at https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/57D4CD96-E97D-4003-A42A-C119BE069792/0/South_and_Central_Somalia_Report_March_2017.pdf).

Een recent UK Home Office (UK Home Office, Country Information and Guidance, "Somalia: Women fearing gender-based harm and violence", Version 3.0 □ 2 August 2016, p21) verslag meldt:

'Outside of areas under the control of the Federal Government of Somalia, Somali women and girls face threats of sexual and gender-based violence from al-Shabaab. In al-Shabaab controlled areas, militants have been responsible for numerous acts of violence against girls and women, including rape, forced marriage, corporal punishment and killing...Al-Shabaab has further inflicted violence against Somali women and girls by way of hudood, or physical punishment of those they deem to have violated Sharia, or Islamic law. For example, on August 21, 2012, al-Shabaab militants dragged a female tea seller from a bus near the town of Baidoa and beheaded her because she had refused to stop selling tea to members of the Transitional Federal Government. The group has strictly regulated and policed every aspect of the lives of the population under its control, and women in particular. They have conducted public beatings and whippings of women who were deemed to wear clothing that was not "modest," or who worked alongside their homes and were as a result seen as "mingling" with men.' □

Prima facie heeft verzoekster een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van haar politieke en religieuze overtuigingen in de brede zin.

In een tweede middel zal U aangetoond worden dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van de vervolgingen die verzoekster heeft ondergaan en haar vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië in vraag te stellen.

We vragen Uw Raad dan ook, met eerbied, om het geheel van verzoeksters verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de aanwezigheid van AS in de streek van herkomst van verzoekster en de situatie van vrouwen die onder AS gebied wonen."

Zij vraagt indien nodig om "het voordeel van twijfel" en om rekening te houden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Bovendien meent zij dat geen afdoende onderzoek werd gevoerd en dat de motivering van de bestreden beslissing niet draagkrachtig is.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, geeft verzoekster een theoretische toelichting, alvorens zij betoogt dat niet is betwist dat Al Shabaab aanwezig is in haar regio van herkomst. Al Shabaab die er de controle heeft, mishandelt er regelmatig vrouwen. Zij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing over de herkomst van verzoekster niet volledig is.

- In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")".

Zij licht toe als volgt:

"Verwerende partij meent dat er geen geloof gehecht kan worden aan de asielmotieven van verzoekster omdat ze geen geloof hecht aan haar herkomst uit de district Jamaame, provincie Lower Juba, Somalië. Verzoekster meent dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoekster weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Ze benadrukt ook dat ze psychologisch erg kwetsbaar is, wat ze door een gedetailleerde psychologisch attest in bijlage bewijst (zie in bijlage Psychologisch attest van 13/2/2018). De aarts legt uit dat verzoekster aan posttraumatische stress- stoornis leidt, wat het onder anderen moeilijk voor haar maakt om zich te concentreren, of om zich aan bepaalde elementen te herinneren. Verzoekster vraagt u dit in rekening te nemen tijdens het beoordelen van haar verklaringen.

Verzoekster is van mening dat de Commissaris generaal haar onderzoek plicht niet op draagkrachtige wijze uitgevoerd heeft.

Ten eerste ment de Commissaris dat verzoekster niet overtuigt betreffend haar geografische kennis van haar streek van herkomst. Hoewel ze bepaalde omliggende dorpen en plekken noemt, beweert de Commissaris dat haar kennis in de details beperkt is. Ze heeft van dorpen verteld over welke ze gehoord heeft, en heeft duidelijk gemaakt en ook herhaald dat ze bijna nooit haar dorp verlaten heeft (CGVS p 11, 14).

De CGVS ment dat het "opmerkelijk" is dat verzoekster nog nooit naar de Juba rivier gegaan is (voor haar vertrek). Verzoekster heeft echter uitgelegd dat ze een jonge vrouw was, dat haar echtgenoot altijd de boodschappen deed, en dat ze voor haar kleine kinderen zowel als voor haar jongere zussen zorgen moest. Niet alleen had ze weinig tijd om door de stad te wandelen, maar het was ook cultureel niet aanvaard om een vrouw alleen rondt te gaan, bijzonder onder AS. De UK Home Office verslag (UK Home Office, Country Information and Guidance, "Somalia: Women fearing gender- based harm and violence", Version 3.0 □ 2 August 2016, p21) meldt duidelijk dat:

The group has strictly regulated and policed every aspect of the lives of the population under its control and women in particular. They have conducted public beatings and whippings of women who were deemed to wear clothing that was not "modest," or who worked alongside their homes and were as a result seen as "mingling" with men.

Het mag dus niet verbazen dat verzoekster zelden haar huis verliet en door de stad of de omgeving wandelde.

Ze heeft bovendien andere details gegeven over haar stad van herkomst, met de welke geen rekening gehouden werd (b.v. de datum sinds wanneer de ziekenhuis niet meer open is -CGVS p8-, de clans die er aanwezig zijn -CGVS p4-5-, of de naam en clan van de leider van AS -CGVS p23-...).

Vervolgens, verwijt de Commissaris aan verzoekster dat ze niet op de hoogte is van luchtaanvallen op Jamaame stad die in november en december 2014 zowel als januari 2015 plaats vond. Verzoekster volhardt dat ze aanwezig was, maar ze kon bijna niet naar buiten en had bijna geen contact met andere mensen van haar stad (wegens haar gewelddadig echtgenoot).

Ze volhardt dat er geen luchtaanval op de stad zelf gebeurde, en verwijst naar de gebrek aan betrouwbaarheid van de bron van de CGVS, de welk een simpel tekst is zonder naam van auteur, wie beweert zich op de database van ACLED te steunen:

[citaat uit "Landeninformatie", stuk 14, nr. 3]

De link tot deze deel van de ACLED database is echter niet terug te vinden, en deze informatie kan dus niet nagegaan worden. De luchtaanvallen waarover de CGVS het heeft zijn ook nergens terug te vinden op het internet.

Trouwen verwijt de CGVS dat verzoekster de prijzen van voedingsmiddelen in haar regio op het moment van haar vertrek onderschat. Ze heeft uit gelegd dat ze schattingen gaf en dus niet zeker was, wat normaal is, sinds ze verklaard hat dat haar echtgenoot de geld voor het huishouding had en de boodschappen deed (CGVS p11).

De Commissaris ment ook dat het ongeloofwaardig is dat verzoekster alleen, als vrouw, de reis afleggen kon van Jamaame naar Kismayo.

Wat de checkpoint aangaat, meldt verzoeker dat er verschillende wegen zijn om naar Kismayo te gaan, en dat er op de hoofdweg misschien gesloten was, maar niet de weg die ze gebruikten. Ze bevestigt dat de auto waarin ze was gestopt en gecontroleerd was, maar toen werd het tijd voor het gebed en de soldaten lieten haar met rust.

Trouwens ment de Commissaris dat het vervolg van de reisweg van verzoekster van Kenia naar België niet overtuigt, omdat ze zich alleen aan de voornaam op de passpoort die de smokkelaar voor haar gebruikte herinnert. Ze heeft echter uitgelegd dat ze dit passpoort nooit zelfs in haar handen hield, maar dat de smokkelaar het altijd bij zich had, en haar tijdens controles als haar dochter presenteerde (CGVS p28). Ze kan zich ook aan de kleur van de passpoort herinneren(rood -CGVS p28-).

Tot slot, verwijt haar de Commissaris dat ze de clan lijn van haar echtgenoot niet volledig kent, dat ze weinig informatie over het vorige huwelijk van haar man heeft, en dat ze niet weet wat zijn beroep was. Verzoekster heeft verklaart dat het een gearrangeerd huwelijk was, dat ze 15 was terwijl hij 70 was, dat hij haar sloeg en haar jongere zussen voor wie ze zorgde uit het huis jagen wilde. Hij heeft ook hun kinderen uit het huis gejaagd, en haar verworpen (CGVS p23). Verzoekster benadrukt dat ze de kindere van haar echtgenoot nooit gezien heeft, dat dit huwelijk niets met liefde te doen had, er geen communicatie tussen hen was, en dat ze hem niet over zijn werk vragen mocht. Verzoekster heeft tijdens een afspraak in onze kantoor bevestigt dat ze bijna nooit met hem spraak, en alleen voor het huis en de kinderen zorgde.

Verzoekster is bovendien nooit naar school gegaan, en kan niet schrijven of lezen. We menen dat er geen rekening gehouden wordt met haar profiel in haar antwoorden.

Ten gevolge meent verzoekster dat de motivering van de Commissaris generaal omtrent het beweerde gebrek aan geloofwaardigheid van haar herkomst niet draagkrachtig is en verworpen worden moet.

De verklaringen van verzoekster moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Zoals supra uitgelegd, is AS aanwezig in de streek van herkomst van verzoekster, en er gebeuren vele mensenrechtenschendingen aan de hand van AS, zoals morden en foltering van burgers, verwoesting van eigendommen van burgers... (zie Danish Refugee Council, South and Central Somalia - Security Situation, al-Shabaab Presence, and Target Groups, Copenhagen, March 2017, available at [https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/57D4CD96-E97D-4003-A42A-C119BE069792/0/](https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/57D4CD96-E97D-4003-A42A-C119BE069792/0/South_and_Central_Somalia_Report_March_2017.pdf)

[South_and_Central_Somalia_Report_March_2017.pdf](https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/57D4CD96-E97D-4003-A42A-C119BE069792/0/South_and_Central_Somalia_Report_March_2017.pdf))

De Jamaame district is onveilig. Het is niet betwist door de Commissaris dat AS er aanwezig is, en dat AS vrouwen in regio's onder hun controle regelmatig mishandelen.

Ten gevolge ment verzoekster dat het onmogelijk dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekster. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Ter conclusie, zijn de elementen die ingeroepen worden door de Commissaris generaal onvoldoende en niet draagkrachtig.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoekster ondersteunen opdat haar asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoekster en de beschikbare informatie behandeld.

We volharden dat verzoekster een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade."

2.1.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende documenten ter ondersteuning van het beroep:

- rapport *"South and Central Somalia. Security Situation, al-Shabaab presence, and Target Groups"* van Danish Refugee Council van maart 2017 (stuk 3);
- een uittreksel uit een rapport *"Country Information and Guidance. Somalia: Women fearing gender-based harm and violence"* van UK Home Office van 2 augustus 2016 (stuk 4);
- een psychologisch attest van R. Ewel van 13 februari 2018 (stuk 5);
- een medisch attest van arts M. Caillet van 21 november 2017 (stuk 6).

2.1.3. In een nota met opmerkingen zet de commissaris-generaal uiteen dat er geen gegronnd middel werd aangevoerd. Hij voegt volgende documenten:

- een uittreksel uit COI Focus *"Somalië. Veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië, met uitzondering van Mogadishu"* van Cedoca van 13 maart 2015 (stuk 1);
- COI Focus *"Somalië. Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië"* van Cedoca van 13 juni 2016 (stuk 2).

2.1.4. In een aanvullende nota van 7 maart 2018 voegt verzoekster opnieuw een psychologisch attest van R. Ewel van 20 februari 2018 dat de eerste drie pagina's van het attest van 13 februari 2018 herneemt.

2.2. De Raad beoordeelt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, motiveert de bestreden beslissing terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

De Raad stelt immers vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar identiteit en regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen omtrent haar leefomgeving en volhardt dat zij wel een toereikende kennis etaleerde over haar regio van herkomst.

Van verzoekster, die verklaarde haar hele leven in Jamaame te hebben gewoond, kan immers verwacht worden dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar dorp en beweerde regio van herkomst. Dat zij haar dorp amper verlaten heeft en nooit scholing heeft genoten, vormt geen afdoende verschoning voor het ontbreken van een voldoende kennis van haar directe leefomgeving en het afleggen van inconsistente verklaringen hieromtrent.

Wat de betrouwbaarheid van de landeninformatie over de luchtaanvallen betreft, neemt de Raad het standpunt van de commissaris-generaal in de nota met opmerkingen integraal over: *"Verweerder antwoordt dat verzoekster louter de correctheid van de door het CGVS gehanteerde informatie betwist en beweert dat deze informatie nergens terug te vinden is, maar dit zijn loutere stellingen van verzoekster waarmee ze er evenwel niet in slaagt om in concreto aan te tonen dat de door het CGVS gehanteerde informatie over de incidenten in Jamaame niet correct zou zijn, noch dat deze luchtaanvallen nergens terug te vinden zijn.*

Verweerder benadrukt dat ACLED een betrouwbare en objectieve bron is, die vaak gehanteerd wordt door het CGVS en die terug te vinden is op www.acleddata.com. Op de farde met landeninformatie (stuk 14 in het administratief dossier) wordt trouwens duidelijk vermeld dat de door het CGVS gehanteerde informatie afkomstig is van de database van ACLED, net zoals op het document met de aangehaalde

incidenten in Jamaame zelf (administratief dossier, stuk 3 in de farde met landeninformatie). De luchtaanval op Jamaame eind november 2014, waarbij een aantal huizen werden vernield, wordt trouwens ook vermeld in de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië, met uitzondering van Mogadishu" dd. 13/03/2015 (waarvan een kopie in bijlage aan deze verweernota wordt gevoegd), meer bepaald op p. 47-48 met verwijzing naar ACLED en een internetlink in voetnoot 332. De luchtaanvallen in februari 2015 in Jamaame die worden vermeld in de bestreden beslissing (en niet januari 2015 zoals verzoekster stelt) worden dan weer aangehaald in een artikel op de website allafrica.com met de titel "Somalia: 27 militants killed in Lower Jubba Airstrikes" dd. 04/02/2015 (administratief dossier, stuk 4 in farde met landeninformatie)."

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat u een erg beperkte kennis heeft van de directe omgeving van Jamaame en van de socio-politieke gebeurtenissen in uw voorgehouden regio van herkomst.

Vooreerst is uw geografische kennis van de regio erg gebrekkig. U heeft wel enige kennis van de regio, maar wanneer dit meer in detail wordt bevraagd, blijkt deze zeer beperkt en ondermaats. Zo heeft u nauwelijks kennis van dorpen die zich in de onmiddellijke omgeving van de stad Jamaame bevinden. Gevraagd naar dorpen in de omgeving van Jamaame, vermeldt u Buulo Barwaaqo, Buulo Mamow, Beledul Amin, Sabatuni, Kamsuma en Buulo Eeji (CGVS, p. 16). Behalve in Buulo Barwaaqo, was u in geen enkel van deze dorpen geweest. U kende hun namen enkel omdat andere mensen daarover hadden verteld. Gevraagd naar wat de mensen over die dorpen vertelden, kon u enkel meedelen dat ze zeiden dat dit dorpen waren die dicht in de buurt van Jamaame lagen (CGVS, p. 16). U slaagde erin om deze dorpen in de juiste windrichting te situeren ten opzichte van Jamaame, maar kon geen enkele inschatting maken van de afstand tot die plaatsen. Uw verklaringen maken dan ook allerminst een doorleefde indruk. Enkel van Buulo Barwaaqo, kon u meedelen dat het zich twee kilometer ten zuiden van Jamaame bevindt (CGVS, p. 15). Het dorp Buulo Barwaaqo werd niet teruggevonden op de beschikbare kaarten, maar in de door u aangeduide regio werd wel een dorp teruggevonden met de naam Barwaaqo Weyn. Verder is het ook erg opmerkelijk dat u stelt dat u de Juba-rivier nooit hebt gezien, hoewel u zelf aangaf dat die rivier langs Jamaame vloeit (CGVS, p. 17).

Betreffende de door u vermelde dorpen Buulo Mamow, Beledul Amin, Sabatuni en Kamsuma, moet worden vastgesteld dat al deze dorpen zich op een afstand, in vogelvlucht, van minstens tien kilometer bevinden ten opzichte van Jamaame. Het is dan ook erg opmerkelijk dat u verklaart dat u van deze dorpen hebt gehoord, maar verschillende andere dorpen, die veel dichterbij de stad Jamaame liggen, helemaal niet kent. Zo heeft u nog nooit gehoord van het dorp Bambila, dat zich nochtans vlak naast Barwaaqo Weyn bevindt. Ook van het dorp Aboro, dat eveneens vlak bij Jamaame ligt, hebt u nog nooit gehoord (CGVS, p. 18). De nabijgelegen dorpen Cusmaan Moto en Mana Moofi kent u evenmin (CGVS, p. 18). Van Balad Rahman heeft u wel al gehoord, maar van dat dorp kan u enkel meedelen dat het zich ten westen van Jamaame bevindt. Verder weet u er niets over. Hoe ver het van Jamaame ligt, of hoe lang het duurt om daar te geraken, weet u niet. U stelt dat u slechts naar één plaats in de omgeving bent gegaan, meer bepaald Buulo Barwaaqo. Gevraagd of Balad Rahman aan dezelfde kant van de Juba-rivier ligt als Jamaame of aan de overkant, stelt u dat u denkt dat het aan dezelfde kant ligt (CGVS, p. 18-19). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Balad Rahman aan de overkant van de Juba-rivier ligt. Dat u nauwelijks enige kennis heeft van al deze dorpen die zich op minder dan vijf kilometer van de stad Jamaame bevinden, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit die regio.

Voorts is het erg opmerkelijk dat u geen weet heeft van gewelddadige incidenten of explosies die zich sinds 2008 hebben voorgedaan in Jamaame (CGVS, p. 22 en 24). U verklaart dat Al Shabaab in 2008 de macht in handen kreeg in Jamaame en dat die organisatie tot aan uw vertrek in 2017 onafgebroken heeft geregeerd over de stad. U haalt enkel aan dat er in de derde maand van 2008 een clanconflict uitbrak tussen de Jareer en de Biyomal, dat eindigde toen Al Shabaab twee maanden later de macht in handen kreeg, maar dat er verder niets meer gebeurd is (CGVS, p. 22-23). Expliciet gevraagd of er sindsdien nog gevechten of explosies gebeurd zijn in Jamaame, stelt u dat dit niet het geval was (CGVS, p. 24).

Gevraagd of er sindsdien ooit buitenlandse soldaten naar Jamaame zijn gekomen die vochten tegen Al Shabaab, verklaart u dat er niemand naar Jamaame is gekomen (CGVS, p. 24). Uw verklaringen zijn evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal.

Daaruit blijkt immers dat in oktober 2014 meer dan 80 strijders van Al Shabaab werden gedood door Keniaanse strijdkrachten tijdens operaties in uw stad Jamaame en in het nabijgelegen dorp Magambo (Mogaambo). Uit bovenvermelde informatie blijkt tevens dat Keniaanse gevechtsvliegtuigen eind november 2014 luchtaanvallen hebben uitgevoerd op de stad Jamaame. In december 2014 is een vliegtuig van de Keniaanse troepen neergestort nabij Kismayo nadat het een aanval had uitgevoerd op Jamaame. In februari 2015 werd Jamaame opnieuw gebombardeerd door de Keniaanse strijdkrachten. Dat u geen enkele kennis heeft over deze ingrijpende incidenten die zich afspeelden in uw directe leefomgeving, doet verder afbreuk aan uw voorgehouden herkomst uit Jamaame.

Voorts zijn uw verklaringen over de prijzen van voedingsmiddelen in uw regio van herkomst op het moment van uw vertrek, moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie beschikbaar op het Commissariaatgeneraal. Zo stelt u dat een kilo suiker op het moment van uw vertrek ongeveer 8.000 shiling kostte (CGVS, p. 21). Uit bovenvermelde informatie blijkt evenwel dat een kilo suiker in juni 2017 ongeveer 18.000 shiling kostte. U verklaarde tevens dat bloem ongeveer 13.000 shiling per kilo kostte, men 14.000 à 15.000 shiling betaalde voor een liter kamelenmelk en dat olie om te koken 21.000 shiling per liter kostte (CGVS, p. 22). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat een kilo bloem in juni 2017 16.000 shiling kostte, een liter kamelenmelk toen 18.000 shiling kostte en dat een liter plantaardige olie toen 28.000 shiling kostte. Deze prijzen liggen in de lijn van de vijfjaarlijkse gemiddeldes in uw regio. Dat u de prijs voor deze goederen stelselmatig te laag inschat, doet verder afbreuk aan uw voorgehouden afkomst uit Lower Juba.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de manier waarop u uw regio bent ontvlucht weinig aannemelijk. Zo stelt u dat u in Buulo Barwaqo in een auto stapte met een tiental andere passagiers en dat jullie zo naar Kismayo zijn gereden (CGVS, p. 26). Eerder in het gehoor gaf u reeds aan dat Kismayo in handen is van de regionale regering van Ahmad Madobe (CGVS, p. 24). Gevraagd of u onderweg langs checkpoints bent gepasseerd, stelde u dat jullie één checkpoint zijn gepasseerd toen jullie wegrede uit het territorium van Al Shabaab. U vertelde hierover dat het geen zichtbaar checkpoint was, maar dat leden van Al Shabaab de auto gewoon tegenhielden en de mensen het bevel gaven om te bidden. Gevraagd of ze de mensen in de auto controleerden, zei u dat dit niet het geval was. U gaf aan dat Al Shabaab enkel controleerde of vrouwen een voogd bij zich hadden. Gevraagd of u toen een voogd bij zich had in de auto, stelde u van niet. Maar u voegde u daar toen meteen aan toe dat de leden van Al Shabaab u gelukkig niet hadden gevraagd of u een voogd bij zich had (CGVS, p. 27). Deze verklaring is geenszins plausibel. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de verplaatsing tussen Jamaame en Kismayo niet zo evident is als uw verklaringen laten uitschijnen. Zo was deze weg vanaf 5 april 2016 een tijdlang gesloten. Een andere bron die dateert van oktober 2016 stelt dat er tussen Jamaame en Kismayo verschillende controleposten zijn. Zo bemant Al Shabaab onder andere controleposten te Sanguuni en Yoontoy en heeft de regering van Jubbaland een controlepost te Gobweyn. Uit informatie van april 2017 blijkt eveneens dat er geen vrij verkeer mogelijk was op de weg tussen Jamaame en Kismayo. Bijgevolg is het weinig geloofwaardig dat u erin geslaagd zou zijn om als alleenstaande vrouw de weg tussen Jamaame en Al Shabaab af te leggen zonder dat u werd gecontroleerd.

Verder moeten er ook ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over het vervolg van uw reisweg naar België. Zo stelt u dat u van Kenia naar België bent gereisd onder een valse identiteit. U gebruikte die identiteit om met het vliegtuig van Kenia naar een onbekend land in Europa te vliegen (CGVS, p. 28). Het is evenwel erg opmerkelijk dat u over die valse identiteit enkel kunt meedelen dat uw voornaam Shamso was. Wanneer hierover wordt doorgevraagd blijkt dat u noch de volledige naam noch de geboortedatum, geboorteplaats of nationaliteit kent van de persoon onder wiens identiteit u toen hebt gereisd (CGVS, p. 28). Dat u met een dergelijke gebrekkige kennis in staat zou zijn geweest om op legale wijze de douane te passeren en de Schengezone binnen te komen, is weinig aannemelijk.

Tenslotte moet ook worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw gearrangeerd huwelijk, met een man van wie u het huis niet mocht verlaten, niet weten te overtuigen. Zo is het opmerkelijk dat u de clanlijn van uw echtgenoot, met wie u zeven jaar getrouwd was, niet kent. U weet enkel dat hij tot de grote clan 'Dir' behoort. Gevraagd naar zijn subclan stelt u dat u hoorde dat hij Gaadsan was (CGVS, p. 7). Verder stelt u dat uw man voor jullie huwelijk al eens getrouwd was. U weet evenwel niet wanneer hij van zijn toenmalige echtgenote is gescheiden.

U verklaart dat uw echtgenoot drie kinderen heeft uit zijn eerste huwelijk, maar u kent de namen van zijn kinderen niet, weet niet hoe oud ze zijn en stelt hen nooit te hebben gezien (CGVS, p. 6-7). Verder weet u niet wat het beroep was van uw echtgenoot. Gevraagd hoe hij aan geld kwam om zijn gezin te onderhouden, moet u toegeven dat u dat niet weet. U verklaart enkel dat hij altijd geld had, hoewel hij niet werkte en altijd thuis was (CGVS, p. 11).

Van iemand die zeven jaar lang getrouwd was en steeds samen was met haar echtgenoot, kan redelijkerwijze verwacht worden dat ze over deze zaken meer informatie zou kunnen meedelen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jamaame gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jamaame heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin [...]."

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Jamaame, in het gelijknamige district in de provincie Lower Juba. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Verzoekster kan zich bijgevolg niet dienstig steunen op de algemene informatie opgenomen in het verzoekschrift.

De door verzoekster neergelegde psychologische attesten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de neergelegde attesten blijkt dat verzoekster lijdt aan PTSD, maar de psycholoog vermeldt vooral slechts in algemene termen de criteria van DSM-5. De Raad merkt op dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekster haar psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan en schrijft verzoeksters stress voornamelijk toe aan het feit dat zij haar kinderen heeft achtergelaten. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Bovendien maakte verzoekster geen melding van enige gezondheidsproblemen bij aanvang van de procedure of tijdens het CGVS-interview. Het psychologisch attest wijst erop dat verzoekster sinds 10 november 2017 psychologisch wordt begeleid, maar het is pas na kennisname van de bestreden beslissing dat verzoekster hiervan melding maakt. Het is daarbij opmerkelijk dat hetzelfde attest met een verschillende datum werd neergelegd. Verzoekster werd bovendien extensief ondervraagd met vragen die aansloten bij haar dagelijkse leefwereld en profiel. Bovendien werd haar bij aanvang van het CGVS-interview omstandig toegelicht en uitgelegd dat zij het diende te melden indien zij iets niet begreep. Uit verzoeksters verklaringen kan echter niet blijken dat dit het geval was. Verzoekster maakte op het einde evenmin melding van enige opmerkingen met betrekking tot het verloop van het CGVS-interview en de uitwisseling tussen de "protection officer", de tolk en haarzelf. Verzoekster toont door het louter neerleggen van dit psychologisch attest dan ook allerminst aan dat zij tijdens het CGVS-interview moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden en onwetendheden.

Uit het medisch attest blijkt dat verzoekster is besneden, maar na de derde bevalling niet opnieuw werd geïnfibuleerd. Verzoekster maakt bijgevolg op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden geïnfibuleerd. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen om te worden geïnfibuleerd. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking.

Tot slot merkt de Raad op dat verzoekster heeft verklaard dat zij nooit in een ziekenhuis is bevallen en dat het ziekenhuis in Jamaame sinds 2008 buiten werking is (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10), maar het medisch attest dat werd opgesteld op haar verklaring, stelt wel dat zij in het ziekenhuis beviel van haar eerste twee kinderen. Deze vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoeksters afgelegde verklaringen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde motieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Jamaa, in het gelijknamige district, in de provincie Lower Juba, in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 2, 29). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP